

සම්පූර්ණ-භාවකය

නොහොත්

හ න් ද රු බැ වේ.

රාමේචර ප්‍රහාසී භූතානුමාන ගොප
කෙවෙලී ශුද්‍ර විෂ්ණුසු විද්‍යාමානං
මානං මහත්ත මනිශං ප්‍රලයාසී සිසෙය්
සම්පූර්ණ භාවක මහං ප්‍රකටි කපරාමී

රාමේචර සුභුකාදි හන්දරු ගණසා විසින්
සාද විසු වාගරණලද
ලංකාසස-ශුද්‍ර නිශ්ණස දසිණස-
සිධාන්ත කෙවෙලීතස
යන ප්‍රසන්නත්‍රයවම නිරුත්තරාකමක
ලන්හරප්‍රකාශකවු මෙමග්‍රන්ථස
ඒ. ඇස්. කොරව ශෙබර විසින්
භාෂාචටකසකට අසන් පොත්පත් අවතුරාසිස

(108) කිත් ගෙනදහරණ ඇතුලත්කොට

ශාඤ්ඤානුකූලව ලියනලදී.

ආ ඩ මී බරන් කොරව කුලව ලෙස් තරේ
වා ඩ මී බරන් බිණුවෙන් නොදන විස් තරේ
පා ඩ මී කරන් නට උදිහෙලව උත් තරේ
නාඬන් ඉහින් මේ පොත තරඹ බත් තරේ

(පොතක මිල රු. 1 සි.)

1984.

ඩී. ආච්. පීපිප්

විසින්

කුරුණෑගල ව්‍යාපාරික සන්තූලයෙහි
මුද්‍රණයකරවා ප්‍රසිද්ධකරණලදී.

ස ච්ඡු ද්-භාවකය

නොහොත්

හ න් දු රු බැ වේ.

ස . ශ්‍රී . ප . න . ස .

උම්මත්ත ජාතකයෙහි වූ හන්දුරුවා කැ බැවේ යන්නෙහි වා කැ යන දෙයකුර ලොප් කිරීමෙන් හන්දුරු බැවේ යන මේ කාමය පිබිකරගන්නාලදී. මිවම පසාරියාමියක් හා උච්චාරණ සෞකයියන් සලකා සංකාත භාෂාවෙන් සච්ඡුද්-භාවක යන නාමය යොදනලදී. මෙහෙයින් හන්දුරු යනු සච්ඡුද් යන්නෙහි නියම කඳ්භවයකි. නමුත් බැවේ යනු භාවක යන්නෙහි නියම කඳ්භවයම නොවැ පසාරිය ශබ්දයකි.

ඉතින් සච්ඡුද් යයි සම්මත හන්දුරුවන්ට කුමක් සඳහා මෙසේ නාමලාභිත බැවකින් දෙන ලදද කිවහොත් හේ එවුන් විසින් කොරවි රාජවංශයෙහි සම්මත කරාම ගොත්‍රයට ගරහා “උපහාස ශුද්ධිණ්ණයදර්පණ-කෙටර්ත සිඛානන” යනාදි ශාස්ත්‍රවිරෝධ පොත්පත් ලියනු ලැබූ හෙයින්ද සැකෙවින් දනගු.

තවත් ශුද්ධ යයි සම්මත ගොවිකුල හන් දුරුවන්ගේ උත්පත්තිකථාව මෙහි කථා කරනොවැනිහෙයින්ද අනෙදෙපවාර යෙන් මෙපොත හන්දුරු බැවෙනම්වේ. මේවර කාලාචක්‍රණානැතිවූ මෙම බල වත් බැවේටි වැදගත පිළිතුරු බැවකින් දීම් ඔහු ගණි ගවරාලේ සියලුදෙනාම එකතු වූ නැත් පිළිවන්වනැයි නොසිතමු. A ඒකීසා දත්තාතින් මිව එකච්ලේම! බරහව් කියවන එකම ප්‍රයෝගයනම් මුත්තර බල්ලා ලව්

A ඇයි කලපලවාවේ සරම හංස පවිබ්‍රාජකයා සමච්චානොවැ නොදේකිම් එනෙ හපත්කම්, නකාර නිකාර හෙදසෙත් හි සසාචකාරසකුන් පෙස ණන තරම් මිදද!

කරාව ගොනුවට සහ-සන්දරු බැවේ කනීවරාදීන්ටත් හොඳ
වම බැණ කවිපොතක් සාදවා සමුච්චය මුදලෙන්වත් එහිම
මුද්‍රණයකොට ප්‍රසිද්ධකරවීම පමණකි. ඒනිසා එය එසේ කරලා
වත් සිත සනාහා ගැණීම යහපතී. අනම් මනම් දෙබඩා වණම්
පණම් අහනොගතයුතුයි යනු මදක්වත් මතකනුබුනානම් මය
මලමොට්ටල උපහාස සිඛනාදිය නොලියන්මය. දැන් ඉතින්
කරන්වදෙයක් නැතැ. ඒනිසා නුපුරුදු සිඛායන පෙරලන්ට
නොහොස් පුරුදු ගෙරි පාලනයම යහපතී.

“ගනං න ගොචාමි කෘතං න මහෝ”

යනු දැන්වත් සිහිපත්කලයුතුයි.

ප්‍රශස්ත පොත්පත් අමතුරාසියක් (108) ක් බැලීමෙන් දැන
ගතයුතු ශාස්ත්‍රීය හෙතුදහරණ රාශියක් එනම් පොතක් බැලී
මේන්ම නිරාශාසයෙන් දැනගැණීමට සෞභලිය ජනනාවට ඇති
එකම පොත මෙම හන්දරු බැවේ බැව් කියවු.

මෙපොත කියවීමෙන් ශුද්‍ර යයි සම්මත ගොවිතලෙහි අධම
නීව පාදජනිතද, කොරව රාජවංශයයි සම්මත කරාව ගොනු
යෙහි අනුප්‍රත්කෘෂ්ට ගරුකියද, එකහෙලාම දැනගන්ට ලැබීමය
ඇරත්, පැරණි ගල් සත්පාස් කම් සත්පාස් දැනගැණීමටද
දෙසීමාගයි-වංග-ප්‍රාකාශා දී ලක්දිව අප්‍රකට භාෂා පිළිබද
වාක්රවතාදිය දැනගැණීමටද, විවිධ විද්‍යවරයන්ගේ විශිෂ්ට මත
දැනගැණීමටද, මෙපොත පරිශීලනය කිරීම වෙහෙසින්ම අපිදයි
බැව් ප්‍රිතසාදරයෙන් ප්‍රකාශකරමින.

අ ය්‍යෝ කාහටවත් මෙසේ නොකිවෙමු කොය්කාලෙ
වත් මේ අපි
දෙ ය්‍යෝ ඒගැණ දෙස්කියත් අතිකුදු දන්තෝ දුස්ත්
ලිය රච
බ ය්‍යෝ බත්තර මුල්ලෙ හන්දරු කෙටුල් රම් ඉ
පොටිත්වි හවුල්
කො ය්‍යෝ වල් ස හ ර A ක් මෙලක් පලනෙලක් මේ
ගත් ලියු බැව් දැනිමි

මේවගට-ගෞරවමි ගනමුයි.

A වල් සහර නම්-කෙවර්ත සිඛානනයයි.